

رخساره‌های کانه‌دار کانسار سرب- نقره (روی) خانجار، در توالی کربناته کرتاسه بالایی ایران مرکزی، جنوب دامغان

بهروز مهری^۱، ابراهیم راستاد^{۲*} و فرج الله فیاضی^۲

^۱ گروه اکتشافات فلزی، معاونت اکتشافات معدنی، سازمان زمین‌شناسی، تهران، ایران.

^۲ گروه زمین‌شناسی اقتصادی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

^۳ گروه زمین‌شناسی، دانشگاه تربیت معلم، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۰۲/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۷/۲۸

چکیده

کانسار سرب- نقره (روی) خانجار (رشم) در جنوب دامغان، یکی از کانسارهای لایه کران (استراتاباند) توالی کربناتی کرتاسه بالایی در ایران مرکزی است. ماده معدنی در این کانسار با دو ژئومتری رخنمون دارد: ۱- عدسی‌هایی از ماده معدنی که همخوان با لایه‌بندی است و ماده معدنی در آن با بافت لامینه و به‌صورت دانه پراکنده در متن میکزیت مشاهده می‌شود. ماده معدنی با این ژئومتری در سه افق در رخساره‌های کانه‌دار سنگ آهک ریفی قرار دارد. بیشترین فعالیت‌های معدنی در افق I که در قاعده واحد K2b قرار دارد، صورت گرفته است. ۲- انباشتی از مواد معدنی که فضای خالی و شکستگی‌ها و گسل‌ها را پر کرده است. شکستگی‌ها در طول روند خود در بخش‌هایی غنی از ماده معدنی هستند که رخساره‌های کانه‌دار را قطع کرده‌اند. در کانسار خانجار، سه رخساره کانه‌دار تشخیص داده شده است: (۱) رخساره آهک سیلیسی که کانه‌های اصلی آن گالن، اسفالریت و پیریت است. کالکوپیریت به مقدار جزئی در این رخساره مشاهده می‌شود. (۲) رخساره مولوسکا، اکتینودرم و کستون با مقدار کم کانه‌های گالن و اسفالریت. (۳) رخساره سنگ آهک رودیست‌دار با مقدار زیاد کانه گالن که به‌طور عمده پرکننده فضای خالی بوده و اندازه بلورها از متوسط تا درشت تغییر می‌کند. کانی‌شناسی و همبود (پاراژنز) کانه‌ای در هر دو نوع عدسی شکل و پرکننده فضای خالی مشابه هم بوده و شامل گالن، اسفالریت، پیریت، کالکوپیریت، تتراندریت و باریت است. مقدار نقره در کانسار خانجار بالا (یک کیلو گرم در تن در کنسانتره ماده معدنی) است و کانی حامل آن تتراندریت است. مطالعه میکروترمومتری و تعیین درجه شوری سیال‌های کانه‌ساز در ادخال‌های دو فازه مایع و گاز موجود در دولومیت زین اسبی و اسفالریت نشانگر آن است که میانگین درجه حرارت 195 ± 5 و شوری سیال‌ها از ۱۸ تا ۲۳ درصد معادل درصد وزنی کلرید سدیم (NaCl) تغییر می‌کند. مشاهدات صحرایی، ژئومتری، بافت ماده معدنی، ژئوشیمی، مطالعه میانبارهای سیال و همبود کانه‌ها، حاکی از آن است که کانسار خانجار یک ذخیره MVT است که تشکیل و تمرکز آن از مرحله دیاژنتیک تا اپی ژنتیک صورت گرفته است.

کلید واژه‌ها: کانسار سرب- نقره (روی)، توالی کربناته کرتاسه بالایی، رخساره‌های کانه‌دار، MVT، خانجار، جنوب دامغان.

*نویسنده مسئول: ابراهیم راستاد

۱- مقدمه

ذخایر سرب و روی با سنگ درونگیر کربناته در ایران از نظر سنی در کامبرین، دونین، پرمین، تریاس، ژوراسیک و کرتاسه گزارش شده‌اند. کانسارهای سرب و روی متعدد موجود در زون ملایر- اصفهان (Momenzadeh, 1976)، معدن راونج در حوضه قم (مدبری، ۱۳۷۴)، معدن ایرانکوه در جنوب اصفهان (Ghazban et al., 1994; Rastad et al., 1980) از جمله ذخایر کرتاسه هستند که در ردیف کانسارهای با میزان کربناتی قرار می‌گیرند. معدن سرب و روی تویه دروار به سن ژوراسیک در باختر دامغان نیز جزو همین دسته کانسارها است. معادن فلورین پاچی میانا (گرگی زاد، ۱۳۷۵) و شش رودبار (شریعتمدار، ۱۳۷۷) در البرز مرکزی و معدن فلورین کمرمهدی در ایران مرکزی (جمی و هاشمی تنگستانی، ۱۳۷۴) از جمله معادن MVT غنی از فلورین هستند که سن آنها تریاس میانی است. معدن سرب (باریت) دونا در البرز مرکزی به سن پرمین (Bazargani-Guilani, 1982)، معدن تپه‌ریگ در باختر یزد (مهری، ۱۳۸۳) و معادن سبزار، ازبک کوه و قلعه معدن به سن دونین در ایران مرکزی و حوضه طبس نیز جزو ذخایر سرب و روی با سنگ میزبان کربناته گزارش شده‌اند و بالاخره معدن فلورین (روی- سرب - باریم) میلکوه در جنوب باختری دامغان نیز مثالی از معادن MVT غنی از فلورین به سن کامبرین در البرز مرکزی است (رستمی پایدار، ۱۳۸۰).

کانسار سرب- نقره (روی) خانجار با مختصات جغرافیایی $33^{\circ} 54'$ طول خاوری و $35^{\circ} 09'$ عرض شمالی در ۱۱۲ کیلومتری جنوب دامغان قرار گرفته است (شکل ۱). در منطقه معدنی خانجار آثار کانه‌سازی با بیش از ۳ کیلومتر طول در سنگ‌های آهکی کرتاسه بالایی گسترش دارد. در این منطقه فعالیت‌های معدنکاری زیادی صورت گرفته

است. بخشی از این فعالیت‌ها قدیمی بوده و تاریخ آن نامعلوم است. این فعالیت‌ها در مناطقی که عدسی‌های ماده معدنی با عیار بالا در سطح زمین رخنمون داشته، انجام پذیرفته است. بخشی دیگر از فعالیت‌های معدنی، مربوط به زمان جدید است. این فعالیت‌ها بسیار وسیع بوده و در بعضی نقاط تا ۷۰ متری زیر سطح زمین ادامه داشته است. ذخایر معدنی در این بخش در امتداد گسل‌ها، در برش‌های فروریخته انحلالی و در زون‌های جانیشینی اطراف گسل‌ها گسترش دارند. قرارگیری کانسار خانجار در توالی کربناته کرتاسه بالایی و همچنین نقره بالای آن (در حدود ۱۰۰۰ گرم در تن در ماده معدنی تغلیظ شده) همانند برخی دیگر از کانسارهای سرب و روی کرتاسه ایران مرکزی از جمله راونج در دلیجان (مدبری، ۱۳۷۴) و آهنگران در ملایر (Momenzadeh, 1976) از ویژگی‌هایی است که توجه پژوهشگران از جمله حیدری (۱۳۶۶)، مؤمن زاده و همکاران (۱۳۶۶)، نبوی (۱۳۶۷) را به خود جلب کرده است.

۲- زمین‌شناسی

کانسار خانجار در توالی کربناته کرتاسه بالایی، در زون ساختاری ایران مرکزی و در دامنه جنوبی رشته کوه تروود- چاه‌شیرین قرار دارد. رشته کوه تروود- چاه‌شیرین به‌صورت یک بالا آمدگی از شمال به گسل انجیلو و از جنوب به گسل تروود با روند شمال خاور- جنوب باختر محدود می‌شود. قدیمی‌ترین سنگ‌های رخنمون یافته در منطقه خانجار شامل: فیلیت، کوارتز شیت، دولومیت و سنگ آهک‌های مرمریتی سیلورین- دونین (معادل سازندهای پادها و سبزار)، است (مهری، ۱۳۷۷) رسوبات کرتاسه با کنگلومرای قاعده به‌صورت دگرشیب، سنگ‌های سیلورین- دونین را

داخل فسیل‌های شکل‌دار اکتینودرم در این رخساره دیده می‌شود (شکل ۱۱). کوارتز در جازا، میکریتی بودن و حضور فسیل‌های مولوسکا و اکتینودرم حاکی از آن است که محیط تشکیل این رخساره بخش میانی لاگون و در زیر سطح تأثیر امواج است.

– رخساره رودیست و کستون (رخساره C1 در شکل ۴)

این رخساره دربرگیرنده افق III کانهدار است. ستبرای آن از ۱ تا ۵ متر تغییر می‌کند. عنصر اصلی تشکیل‌دهنده این رخساره رودیست است. فضای بین فسیل‌های رودیست توسط کوارتز آواری، مواد آلی و خمیره میکریتی پر شده است. این رخساره به صورت پراکنده حاوی گالن است که در بخش‌های سطحی و هوازده به سرویت تبدیل شده است. بلورهای گالن بی‌شکل تا نیمه‌شکل‌دار بوده و اندازه آنها ۵۰ تا ۲۰۰ میکرون است. وجود فسیل رودیست، میکریت، کوارتز در جازا و کوارتز آواری محیط رسوبی این رخساره را بخش کم‌زرفای دریای باز معرفی می‌کند. دیگر رخساره‌های کربناتی واحد K2b عبارتند از:

– رخساره فرامینفر و کستون (رخساره D4 در شکل ۴)

عناصر اصلی این رخساره را به‌طور عمده انواع روزن‌داران کفزی (همانند میلیولیده) که در یک خمیره میکریتی قرار گرفته‌اند تشکیل می‌دهند. بریوزوئر، بیوکلاست، آستراکود و کوارتز در جازا از سایر اجزای تشکیل‌دهنده این ریزرخساره هستند. این رخساره با داشتن زمینه میکریتی و روزن‌داران مخصوص محیط لاگون، در مجموع نشان‌دهنده محیط تشکیل کم انرژی یعنی بخش میانی یک محیط لاگونی نزدیک‌تر به ساحل است. در این رخساره آثار کانه زایی مشاهده نشد.

– رخساره کورال باند استون (رخساره B1 در شکل ۴)

این ریزرخساره حاصل رشد برجای مرجان‌های آهکی است و در حاشیه سکو تشکیل می‌شود. دیگر قطعات فسیل‌دار داخل حجره‌های مرجان‌ها مولوسکا، روزن‌داران، اکتینودرم ... است. انرژی محیط تشکیل این رخساره زیاد است ولی به دلیل مقاومت اسکلت‌های مرجانی، انرژی آب تأثیری نداشته است به طوری که حجره‌های داخل اسکلت مرجانی توسط میکریت پر شده است. این رخساره چهار بار در ستون شکل ۴ تکرار شده است.

رخساره میلیولیده، اینتراگرین استون (رخساره B2 در شکل ۴)

اجزای اصلی تشکیل‌دهنده این ریزرخساره را اینتراکلاست‌های میکریتی تشکیل می‌دهند. اینتراکلاست‌های موجود به صورت گرد شده (Rounded) و نیمه‌گرد شده (Sub Rounded) بوده و گاهی توسط میکریت به دیگر اینتراکلاست‌ها متصل و ذرات جمعی (Aggregate grains) را تشکیل داده است. قطعات اینتراکلاست به علت میکریتی شدن شدید غیر قابل تشخیص هستند. از دیگر اجزای آلی در این ریزرخساره می‌توان از روزن‌داران و بیشتر میلیولیده نام برد که در بعضی مناطق به صورت اجزای فرعی حضور دارند. در این رخساره سیمان بلوکی نسل دوم نیز به چشم می‌خورد که حفره‌های بین ذرات را به شکل چشم پرنده‌ای (Bird eye) پر کرده‌اند. محیط تشکیل این رخساره حاشیه لاگون به طرف سد (Barrier) بوده و به احتمال قوی تحت اثر امواج قرار داشته است و به همین دلیل گل‌های کربناته از محیط تشکیل آن خارج شده‌اند.

رخساره اینترا فرامینفر و کستون (رخساره D3 در شکل ۴)

عناصر اصلی سازنده این رخساره، خرده‌های صدف دو کفه‌ای (نوع مولوسکا) و روزن‌داران (به‌طور عمده حجره‌های میلیولیده) است. کوارتز و جلبک از سازنده‌های فرعی این رخساره محسوب می‌شوند. این رخساره در زیر سطح تأثیر امواج تشکیل شده، انرژی محیط کم و بنابراین شستشو ضعیف بوده به طوری که میکریت فضای ما بین قطعات را پر کرده است. تمام شواهد بالا نشان‌دهنده یک محیط پشت ریف (Back reef) یا لاگون است.

به‌طور کلی مطالعه رخساره‌های واحد کربناتی K2b در کانسار سرب- نقره (روی) خانجار نشانگر آن است که کانه‌زایی به رخساره‌های ویژه رسوبی (رخساره آهک سیلیس دار، رخساره مولوسکا- اکتینودرم و کستون و رخساره آهک سیلیس دار) وابسته

می‌پوشانند (شکل ۲). توالی تخریبی- کربناته کرتاسه بالایی پس از واحد کنگلومرای (K1) شامل واحد شیل با میان‌لایه‌های سنگ آهکی زیرین (K2a) و واحد سنگ آهکی ستیر لایه ریفی (مرجان، آلگ، رودیست) به نام واحد (K2b) است. واحد کربناته ریفی سیلیس دار (K2b) در برگیرنده ماده معدنی در منطقه خانجار است (شکل ۲). در ادامه توالی کرتاسه بالایی، واحد شیل با میان‌لایه‌های سنگ آهکی بالایی (K2c) و سپس کنگلومرای پایانی کرتاسه (K3) قرار می‌گیرد و در نهایت مجموعه توالی کرتاسه بالایی، به صورت دگرشیب توسط سنگ‌های آتشفشانی- رسوبی ائوسن پوشیده می‌شوند (شکل ۲). توده نفوذی با ترکیب گرانودیوریتی- مونوزودیوریتی و به سن الیگومیوسن به صورت‌های سیل، دایک و توده‌ای در واحدهای سنگی کرتاسه نفوذ کرده است (شکل ۳). روندهای ساختاری اصلی منطقه به دو صورت شمالی- جنوبی و شمال خاور- جنوب باختر تا خاوری- باختری و شمال باختر- جنوب خاور است (شکل ۳). چین خوردگی اصلی منطقه به صورت یک ناودیس بزرگ با محور شمال باختر- جنوب خاور است (شکل ۳). گسل‌های دارای روند شمال خاور- جنوب باختر و خاوری- باختری از نوع معکوس و گسل‌های دارای روند شمال باختر- جنوب خاور از نوع عادی هستند.

۳- تحلیل رخساره‌ها و افق‌های کانهدار

مطالعه میکروسکوپی و انجام تحلیل رخساره‌ای از واحدهای سنگی توالی کربناته کرتاسه بالایی در منطقه خانجار نشان داد که ماده معدنی در منطقه خانجار در سه افق تشکیل شده است (شکل ۴). اصلی‌ترین و مهم‌ترین افق ماده معدنی (افق I کانهدار) در قاعده واحد K2b قرار دارد (شکل‌های ۲ و ۴). دو افق دیگر (افق II و III کانهدار) در بخش‌های بالایی واحد K2b قرار داشته و از اهمیت اقتصادی چندانی برخوردار نیستند. افق‌های سه گانه کانهدار هر کدام در رخساره خاصی قرار می‌گیرند. رخساره‌های کانهدار در برگیرنده افق‌های ماده معدنی از پایین به بالا (شکل ۴) عبارتند از:

– رخساره سنگ آهک سیلیس دار (رخساره D6 در شکل ۴)

این رخساره که دربرگیرنده افق I کانهدار است، در حدود ۲۰۰ متر گسترش و ۵۰ تا ۱۵۰ متر ستبرای دارد و اجزای اصلی سازنده آن قطعات آهکی و کوارتز در جازا در زمینه میکریتی است. میزان کوارتز در جازا (انیزون) در این رخساره از ۲۰ تا ۸۰ درصد متفاوت است. کوارتز هم به صورت در جازا و خودشکل و هم به صورت جانیشینی در فسیل‌ها مشاهده می‌شود. اندازه بلورهای نیمه شکل‌دار تا شکل‌دار کوارتز از ریزبلور تا بلورهای درشت در حد ۱۰۰۰ میکرون در این رخساره دیده می‌شود (شکل‌های ۱۱ و ۱۳). فسیل روزن‌داران همچون میلیولیده، اجزای فرعی تشکیل‌دهنده این رخساره و گالن و اسفالریت کانه‌های اصلی آن هستند (شکل ۱۱). پیریت به صورت لایه‌ای، فرامبوییدال و پراکنده در متن میکریت فراوان است (شکل ۱۳). اندازه بلورهای گالن و اسفالریت از ۵۰ تا ۵۰۰ میکرون تغییر می‌کند. باتوجه به وجود کوارتز در جازا، میکریتی بودن و حضور فسیل‌های روزن‌دار محیط تشکیل این رخساره، پایان منطقه میان‌کشدی در یک محیط لاگون است.

– رخساره سنگ آهک مولوسکا اکتینودرم و کستون (رخساره D2 در شکل ۴)

این رخساره در برگیرنده افق II کانهدار است. ستبرای این رخساره از ۵/ تا ۱/۵ متر متغیر است. قطعات خرد شده صدف دو کفه‌ای و اکتینودرم عناصر اصلی آن را تشکیل می‌دهند. کوارتز در جازا، روزن‌داران کفزی (میلیولیده)، جلبک قرمز و به‌ندرت سبز- آبی، عناصر سازنده فرعی آن هستند. میزان کوارتز در جازا، حداکثر به ۱۰ درصد می‌رسد (شکل‌های ۶ و ۹ و ۱۰). گالن کانه اصلی این رخساره است. اندازه بلورهای شکل‌دار تا نیمه‌شکل‌دار از ۵۰ تا ۲۰۰ میکرون تغییر می‌کند (شکل‌های ۶ و ۱۱). سیلیسی شدن یا تشکیل کوارتز در جازا و تشکیل کانه‌های شکل‌دار گالن، هم در متن میکریتی و هم در

بافت پرکننده فضای خالی دیده می شوند (شکل ۱۷).

- بافت پرکننده فضای خالی گالن همراه با کوارتز در نمونه دستی از یک برش زمین ساختی (شکل ۱۶).

- ادخال‌های آمیبی شکل کانی تراندیت در داخل کانی گالن. تراندیت مهم ترین کانی حامل نقره در کانسار خانجراست (اشکال ۱۴ و ۱۵).

با توجه به ساخت و بافت و همبود کانه‌ای ارائه شده برای ماده معدنی در دو بخش عدسی و لایه‌ای هم‌روند با لایه‌بندی و ژئومتری قطع کننده لایه‌بندی، توالی تبلور پاراژنتیکی کانه‌ها و کانی‌ها و ساختارهای رسوبی - دیاژنزی افق‌های کانه‌دار و بخش‌های اپی ژنتیک در شکل ۲۰ نشان داده شده است.

۵- مطالعه دماسنجی میانبارهای سیال

بررسی میانبارهای سیال به‌عنوان روش و شاخص دقیقی برای مطالعه کانسارهای رسوبی - دیاژنزی مطرح گردیده است (Goldstein, 2001). به عبارت دیگر مطالعه میانبارهای سیال در کانسار رسوبی دیاژنزی می‌تواند تاریخچه تحول و تکوین سیال‌های کانه‌ساز را در این نوع از ذخایر روشن کند. در مطالعه سنگ‌شناسی، ویژگی‌های نوری میانبارهای سیال همچون شکل و اندازه میانبارهای سیال (Shape & size) نوع میانبارهای سیال (اولیه، ثانویه، ثانویه کاذب)، محتویات میانبارهای سیال (L+V+S)، نسبت V/L نوع بلورهای دختر (با توجه به شکل بلورین و ریختار ظاهری)، رنگ، نحوه گسترش هندسی میانبار سیال و اندازه آن مورد مطالعه قرار می‌گیرد (Roedder, 1984; Shepherd et al., 1985). برخی از پدیده‌ها مانند: دگرسانی میانبارهای سیال (alteration of fluid inclusion)، به تله افتادن ناهمگن (heterogeneous entrapment)، باریک‌شدگی (Necking down)، تعادل دوباره حرارتی (thermal reequilibration) و نیمه‌پایداری هسته‌ای (neucleation metastability) باعث می‌شوند تا داده‌ها و نتایج حاصل از مطالعه میانبارهای سیال با دقت بیشتری مورد بررسی قرار گیرند (Van den Kerkhof and Hein, 2001). با مطالعه دقیق سنگ‌شناسی، این پدیده‌ها شناسایی و در تجزیه و تحلیل نتایج مد نظر قرار گرفت. نتایج مطالعات نشان داده است که میانبارهای سیال غنی از گاز (Vapour rich) شاخص مناسبی برای اندازه‌گیری میکروترموتری میانبارهای سیال نیستند، به طوری که تکرار چندین بار اندازه‌گیری بر روی این نوع از میانبارها نتایج به‌طور کامل متفاوتی را در بر داشته است. این امر به احتمال ناشی از بسته نبودن سامانه ترمودینامیکی این نوع از میانبارهای سیال است (Roedder, 1976; Roedder and Bodnar, 1977; Wilkinson et al., 1998). در این مطالعه تنها از میانبارهای سیال نوع غنی از مایع (Liquid - rich) برای اندازه‌گیری مقادیر Tm و Th استفاده شد.

در نمونه‌های گرفته شده از عدسی‌های هم‌خوان با لایه‌بندی، میانبارهای سیال کمیاب بوده و آنهایی هم که وجود دارند بسیار ریز (کمتر از ۲ μ) و تک فاز و نامناسب برای مطالعه هستند. ۴ نمونه از مواد معدنی تمرکز یافته در داخل گسل‌ها و شکستگی‌ها انتخاب شدند. کانی‌زایی در این نمونه‌ها به‌صورت رگچه و پرکننده فضای خالی است. رگچه‌ها توسط کانی‌های اسفالریت، گالن، کوارتز و دولومیت زین اسبی پر شده‌اند. مطالعات میکروترموتری و تعیین درجه شوری سیال‌های کانه‌ساز در ادخال‌های موجود در بلورهای دولومیت زین اسبی و اسفالریت صورت گرفته است (تصویر ۱۷). میانبارهای سیال، تک فاز و دوفازه هستند و هیچ کدام از آنها حاوی بلورهای نوزاد نیستند. مطالعه مرحله انجماد نشان داد که شوری سیال‌ها از ۱۸ تا ۲۳ در صد معادل درصد وزنی کلرید سدیم متغیر است. درجه حرارت همگون‌سازی سیال‌ها، از ۱۲۵- تا ۲۶۵- درجه سانتی‌گراد متغیر است. مشابه این

است. محیط تشکیل رخساره‌های کانه‌دار و دیگر رخساره‌ها، محیط کم‌ژرفا و لاگون است (شبه کانسار فلورین و سرب - باریت شش رودبار، شریعتمدار، ۱۳۷۷؛ کانسار سرب - نقره راونج، مدبری، ۱۳۷۴ و کانسار فلورین (روی - سرب) میلاکوه، رستمی پایداری، ۱۳۸۰) مشاهدات صحرائی بیانگر این واقعیت است که فرایند کانه‌سازی ضمن پیروی از لایه‌بندی (شکل ۵) با نوع سنگی (لیتولوژی) سنگ آهک سیلیس‌دار سازگاری دارد، به طوری که سنگ میزبان ماده معدنی به‌طور عمده رخساره سنگ آهک سیلیس‌دار است.

۴- ژئومتری، ساخت و بافت و همبود کانه‌ای ماده معدنی

ماده معدنی در منطقه خانجراست با دو ژئومتری مشاهده می‌شود:

الف) عدسی‌ها و لایه‌های همخوان با روند لایه‌بندی

این نوع ماده معدنی که به‌طور عمده در نواحی چاه قارونی، گل گل و کنده شکنی در منطقه خانجراست قرار دارد، هم‌روند با لایه‌بندی بوده و در موقعیت‌های معین چینه‌نگاری قرار دارند (شکل ۲). استخراج و بهره‌برداری از ماده معدنی در این نوع کانه سازی به‌طور عمده در امتداد لایه‌بندی صورت گرفته است (شکل ۵). طول این عدسی‌ها از ۵/ تا ۱۵۰ متر متغیر است. همبود (پاراژنز) و ساخت و بافت ماده معدنی در عدسی‌های همخوان با لایه‌بندی به اشکال زیر دیده می‌شود:

- گالن با بافت دانه پراکنده، ریز تا متوسط بلور که در متن آهک میکریتی قرار گرفته و گاه با پیریت فراموبیدال همراهی می‌شود (شکل ۶). به‌طور معمول، اندازه بلورهای گالن ۲۰ میکرون است ولی حداکثر تا ۵۰ میکرون هم می‌رسد. بلورهای گالن معمولاً هم بعد (Equidimensional) هستند.
- گالن با بافت لامینه (شکل ۷) که این لامینه‌ها به‌طور کامل به موازات لایه‌بندی سنگ هستند.
- گالن همراه با پیریت فراموبیدال به‌صورت جانشینی در بدنه فسیل‌ها (شکل‌های ۸ و ۹). اندازه گالن به‌طور میانگین ۳۰ میکرون و شکل آن به‌طور کامل نامنظم است.
- دانه‌های بلورین و نیمه‌شکل دار گالن همراه با دانه‌های اسفالریت کم و بیش اسفرولیتی در یک زمینه میکریتی (شکل ۱۱). اندازه گالن و اسفالریت از ۱۰ تا ۵۰ میکرون متغیر است.
- پیریت همراه با مواد آلی و گالن دانه پراکنده (شکل ۱۲).
- بلورهای تیغه‌ای و ریز باریت که در یک زمینه میکریتی با بلورهای کروی اسفالریت و گالن قرار می‌گیرند (شکل ۱۱).

ب) ژئومتری قطع کننده لایه‌بندی

بخشی دیگر از ماده معدنی در مناطق لوتی، گل گل و ... در امتداد شکستگی‌ها تشکیل و تمرکز یافته و از روند گسل‌ها پیروی می‌کند. بیشتر بهره‌برداری ماده معدنی در بخش شمالی کانسار، از این نوع کانه‌سازی و در امتداد گسل‌های چاه قارونی، لوتی و کنده‌شکنی است (شکل‌های ۱۳ و ۱۴). گسل‌ها بیشتر، عادی و دارای روند ۲۳۰- تا ۲۴۰ هستند. در این مناطق مواد معدنی در امتداد گسل‌های عادی متمرکز شده‌اند. همانند کانسارهای Port au Port در باختر Newfoundland و کانسار Blendewall در شمال Yukon مرکزی در Territory که همراهی و تجمع ماده معدنی در گسل‌های عادی گزارش شده است (Dix & Edwards, 1996). گسترش طولی کانه‌سازی در گسل لوتی در حدود ۱۰۰ متر است (شکل ۱۳).

همبود و ساخت و بافت ماده معدنی در این نوع کانه‌سازی به‌صورت زیر است:

- بلورهای درشت و بی‌شکل اسفالریت همراه با دولومیت زین اسبی به‌صورت پرکننده فضای خالی (شکل ۱۴)
- بلورهای شکل‌دار تا نیمه‌شکل‌دار گالن با ابعاد متفاوت ۵۰ تا ۵۰۰ میکرون همراه دولومیت زین اسبی که به‌صورت پرکننده فضای خالی دیده می‌شوند، همانند ذخایر سرب و روی ناحیه ازارک (Ozark) (Quing & Mount Joy, 1994) (شکل ۱۵).
- بلورهای درشت و صفحه‌ای شکل باریت که همراه با بلورهای گالن به‌صورت

- در معدن خانجار توده‌های نفوذی با ترکیب میکرودیوریتی - مونزودیوریتی به شکل دایک و سیل در واحدهای شیلی و سنگ‌آهکی کرتاسه نفوذ کرده‌اند. در همبری توده‌های نفوذی با توالی واحدهای کربناتی کرتاسه آثاری از کانه‌سازی مشاهده نمی‌شود.

- مطالعات میکروترموتری در کانه‌زایی با نوع ژئومتری قطع‌کننده لایه‌بندی در کانسار خانجار نشان داد که شوری میانبراهای سیال حدود ۲۱٪ معادل درصد وزنی NaCl و میانگین درجه حرارت ۱۷۵ درجه سانتی‌گراد است. مقدار بالای شوری میانبراهای سیال نشان‌دهنده احتمال مخلوط شدن آب‌های بین‌سازندی با آب‌های جوی در تشکیل ذخایر موجود در شکستگی‌ها در مرحله اپی‌ژنتیک است.

مجموعه اطلاعات حاصل از مشاهدات صحرایی بویژه ژئومتری ماده معدنی، قرارگیری ماده معدنی در افق‌های خاص چینه‌نگاری، بافت و همبود کانسار، حاکی از آن است که تشکیل و تمرکز کانسار سرب- نقره (روی) خانجار در دو مرحله صورت گرفته است:

الف) مرحله رسوبی- دیاژنزی: در این مرحله، کانه‌های سولفیدی (گالن، اسفالریت، پیریت، تتراندريت) در طی مرحله دیاژنز تشکیل شده‌اند. ژئومتری هم‌روند لایه‌بندی، همراهی گالن و اسفالریت با پیریت‌های فرامبوئیدال، بافت پراکنده سولفیدها در متن میکريت، جانیشینی گالن به‌جای فسیل‌ها و تشکیل سولفیدها به همراه کوارتز در جازا و میکريت گویای این مرحله است.

ب) مرحله تشکیل و تمرکز ماده معدنی در داخل گسل‌ها و شکستگی‌ها: در منطقه خانجار، گسل‌ها و شکستگی‌ها نقش مهمی در تجمع و تمرکز ماده معدنی دارند اما نکته جالب توجه این است که گسل‌ها تنها در قسمت‌هایی از طول خود که رخساره‌های کانهدار را قطع می‌کنند، کانه‌دار هستند. به‌طوری که برای تشکیل ماده معدنی در این مرحله وجود دو عامل ضروری است:

۱- وجود عدسی‌ها و لایه‌های اولیه از ماده معدنی که در رخساره‌های خاص کانه‌دار تشکیل شده‌اند.

۲- وجود گسل‌ها و شکستگی‌هایی که این رخساره‌ها را قطع کرده و موجب حرکت مواد معدنی و تمرکز ثانوی آنها در داخل این شکستگی‌ها شده‌اند. وجود کارهای معدنی در امتداد گسل‌ها و بافت‌های پرکننده فضای خالی از مواد معدنی گویای این مرحله است. با توجه به موارد یاد شده، به نظر می‌رسد کانسار سرب- نقره (روی) خانجار یک ذخیره MVT است که تشکیل و تمرکز آن از دیاژنتیک تا اپی‌ژنتیک صورت گرفته است.

حرارت و شوری در ذخایر MVT در ناحیه Ozark و Pine Point نیز گزارش شده است. در ناحیه Ozark، شروع ذوب نمونه‌ها فراوانی خوبی در حدود ۲۱- درجه سلیسیوس دارد و شوری آن معادل ۲۳ درصد وزنی NaCl است (Rodder, 1976; Leach, 1979). همچنین ذخایر ناحیه Pine Point دارای شوری متوسط ۲۱ درصد است (Quing & Mount Joy, 1994). محدوده دمای همگون شدن و درجه شوری سیال‌های کانه‌ساز برای انواع مختلف ذخایر معدنی در شکل ۱۸ ارائه شده است (Wilkinson, 2001). موقعیت داده‌های میانبراهای سیال منطقه خانجار در این تصویر مشخص شده است. این درجه حرارت و مقدار شوری نشان می‌دهد که بلورهای دولومیت زین اسبی و کانه‌های همراه آن از مایعات داغ و شور ته‌نشین شده‌اند. این مقدار شوری و دمای همگن شدن ویژگی کانسارهای MVT است که در واقع بخش اپی‌ژنتیک کانسار خانجار را تشکیل داده‌اند (Wilkinson, 2001).

۶- بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از مشاهدات صحرایی و بررسی‌های آزمایشگاهی و دفتری در مورد کانسار سرب- نقره (روی) خانجار را می‌توان به‌صورت زیر خلاصه کرد:

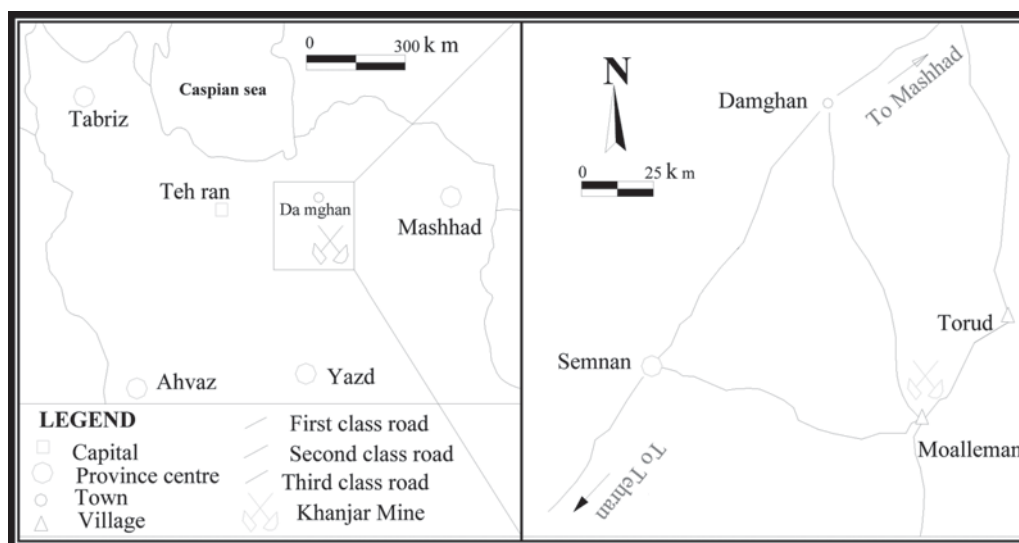
- در معدن خانجار سنگ در برگیرنده ماده معدنی سنگ‌های آهکی ریفی و دولومیت‌های ستبر لایه هستند.

- ماده معدنی با ژئومتری لایه‌ای و عدسی‌شکل و بافت لامینه و دانه‌پراکنده و جانیشینی در سه افق چینه‌سنگی مشخص از واحدهای کرتاسه بالایی قرار گرفته است.

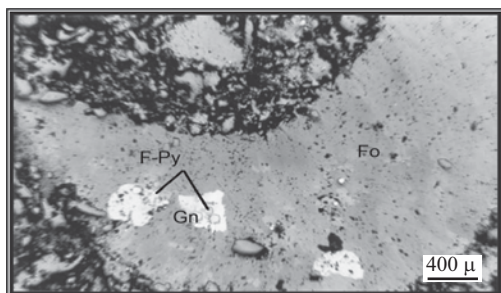
- شواهد صحرایی و ساخت و بافت ماده معدنی در مقیاس رخنمون و نمونه دستی نشان می‌دهد که بیشتر ذخیره خانجار پس از مرحله سنگی شدن (Lithification) سنگ میزبان و به‌صورت اپی‌ژنتیک تشکیل شده است. بافت ماده معدنی در این بخش به‌صورت پرکننده فضای خالی برش‌ها، حفرات انحلالی و فضای کششی ایجاد شده توسط شکستگی‌ها و گسل‌ها است.

- در کانسار خانجار، کانی‌شناسی ساده و شامل گالن، اسفالریت، پیریت، کالکوپیریت و تتراندريت است. مقدار نقره در کانسار خانجار، بالا و کانی حامل آن تتراندريت است.

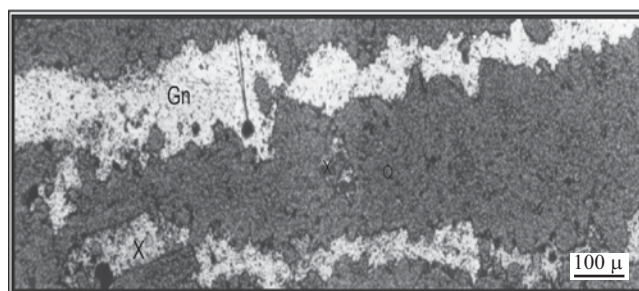
- تجزیه رخساره‌ای در کانسار خانجار نشان داد که این کانسار در کربنات‌های محیط لاگون و پشت‌ریفی تشکیل شده است.

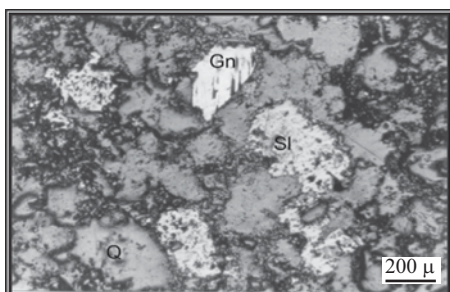
شکل ۱- موقعیت جغرافیایی و راه‌های دسترسی معدن سرب- نقره (روی) خانجار.

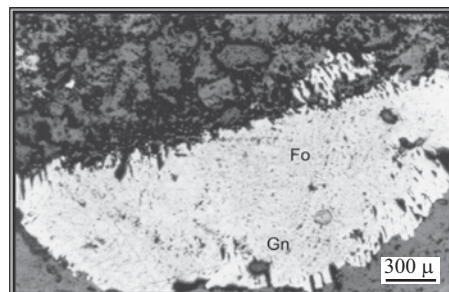
شکل ۸- بلورهای گالن (Gn) و پیریت فرامبوییدال (F-Py) داخل فسیل مولوسکا (Fo). گالن اطراف پیریت فرامبوییدال را پر کرده است. رخساره مولوسکا اکتینودرم و کستون (افق II کانهدار).

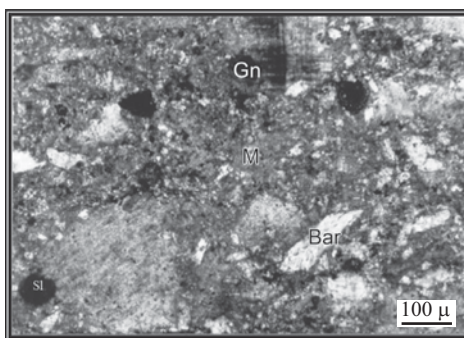
شکل ۷- گالن (Gn) با بافت لامینه (رخساره آهک سیلیس دار). جانشینی گالن به جای انیدریت (به شکل منشوری و منوکلنیک انیدریت توجه شود) در سمت چپ پایین تصویر (X) مشاهده می‌شود. (افق I کانهدار).

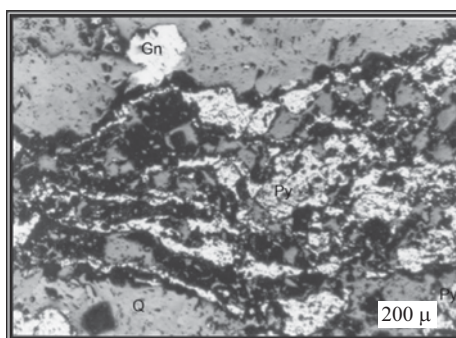
شکل ۱۰- گالن (Gn) و اسفالریت (Sl) به صورت بلورین و دانه پراکنده در بین بلورهای کوارتز درجا (Q). رخساره آهک سیلیس دار (افق I کانهدار).

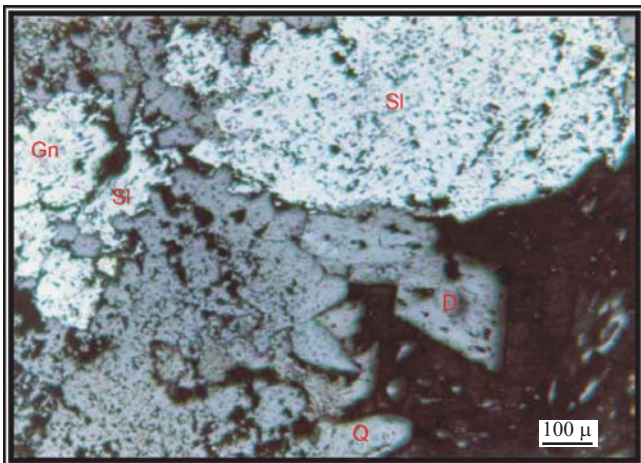
شکل ۹- فسیل مولوسکا (Fo) جانشین شده توسط گالن (Gn). رخساره مولوسکا اکتینودرم و کستون (افق II کانهدار).

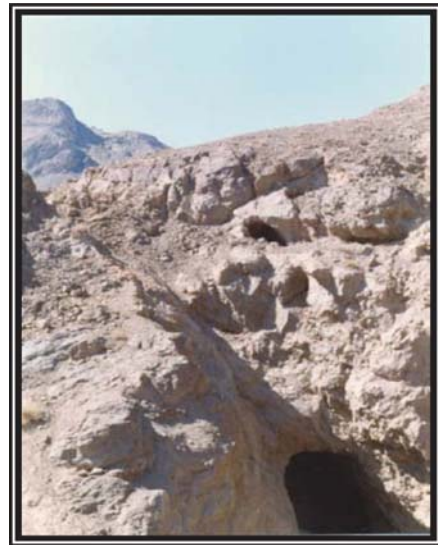
شکل ۱۱- گالن (Gn) و اسفالریت (Sl) با باریت (Bar) در زمینه میکریتی. رخساره مولوسکا اکتینودرم و کستون (افق II کانهدار).

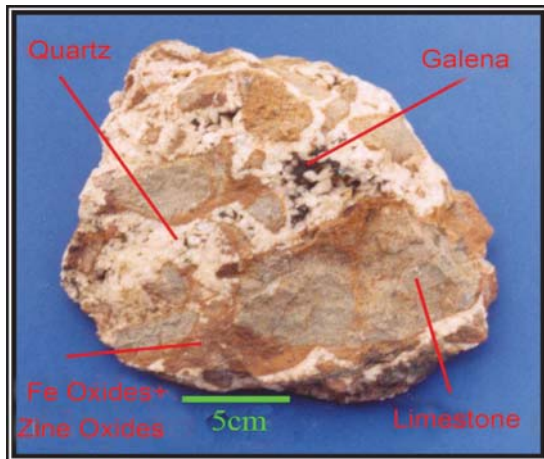
شکل ۱۲- پیریت (Py) همراه با مواد آلی (سیاه‌رنگ) و گالن (Gn) به صورت پراکنده (بالای تصویر). رخساره آهک سیلیس دار (افق I کانهدار).

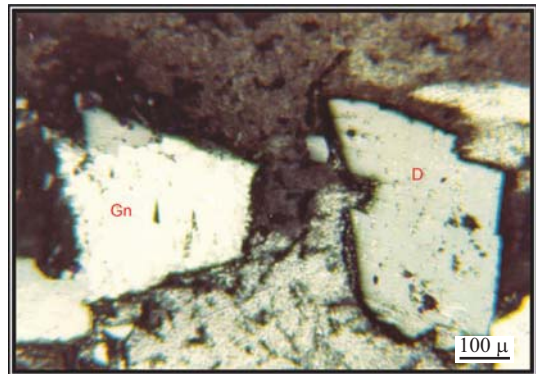
شکل ۱۴- بافت پرکننده فضای خالی اسفالریت (Si) همراه با دولومیت زین اسی (D) و کوارتز (Q) گسل لوتی.

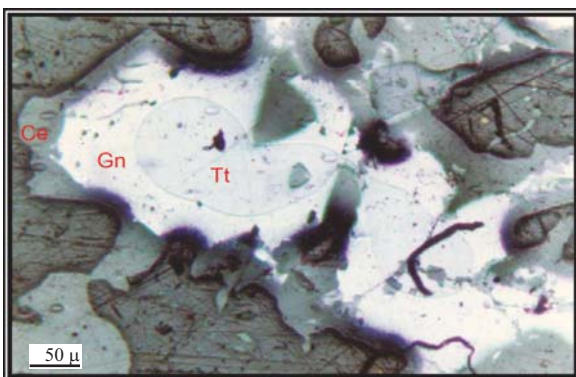
شکل ۱۳- نمایی از فعالیت‌های معدنی در نوع کانه‌زایی با ژئومتری قطع کننده لایه‌بندی. تونل برای استخراج ماده معدنی در امتداد گسل حفر شده است. گسل لوتی، نگاه به سمت شمال تا شمال باختر.

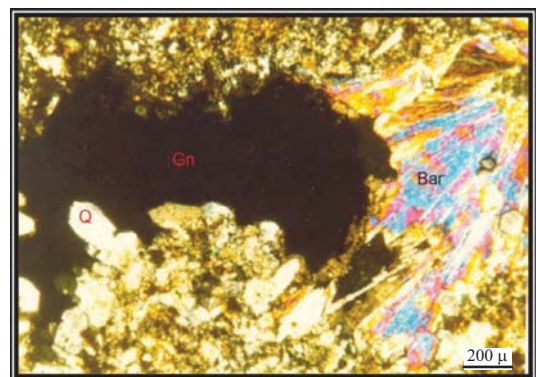
شکل ۱۶- نمونه دستی از بافت پرکننده فضای خالی گالن همراه با کوارتز در یک برش زمین‌ساختی گسل چاه قارونی.

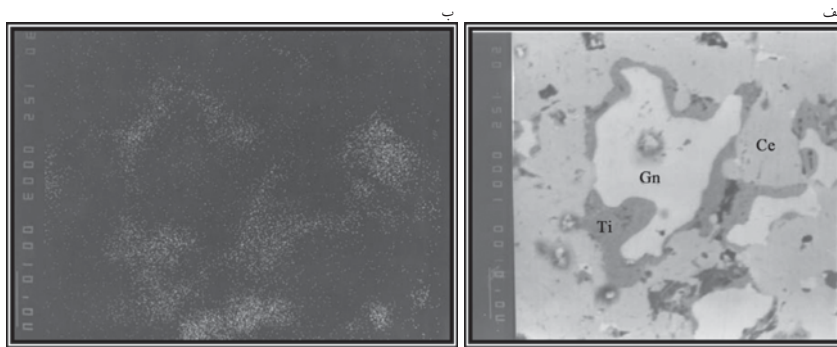
شکل ۱۵- گالن (Gn) همراه با دولومیت زین اسی (D) به صورت بافت پرکننده فضای خالی گسل لوتی.

شکل ۱۸- کانی تترائدریت (Tt) به شکل آمیب داخل کانی گالن (Gn). بافت پرکننده فضای خالی گسل چاه قارونی - Ce - سروزیت.

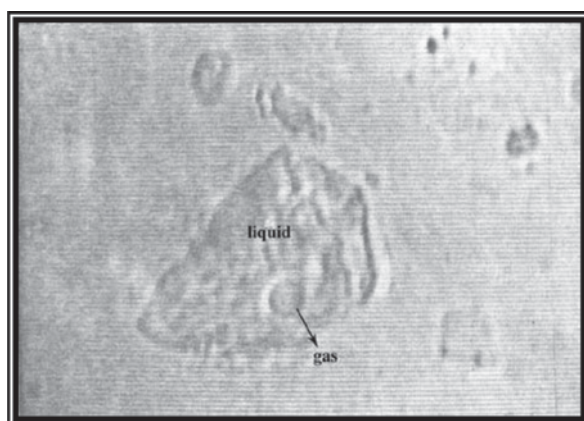
شکل ۱۷- بلورهای باریت (Bar) و گالن (Gn) و کوارتز (Q) با بافت پرکننده فضای خالی گسل لوتی.

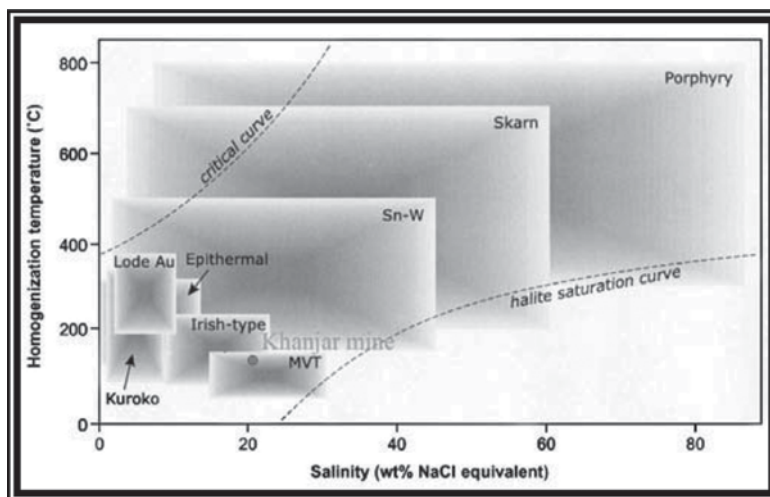
شکل ۱۹- الف) تصویر میکروسکوپی از کانی تتراندريت (Ti) که در حاشیه و داخل کانی گالن (Gn) قرار دارد. رخساره آهک سیلیس دار. افق I کانه سازی. Ce - سرزیت.
 ب) تصویر الکترونی همان شکل که نشان دهنده پراکندگی نقره در داخل کانی تتراندريت (Ti) است.

	Deposition	Diagenesis		Epigenesis		
		Early	Late			
Micritic mud, Organic matter, Bioclast, Quartz.	█				b = پروردانه f = فرامیروبینی r = چاشنی	
Minerals	Calcite	b d	d	d		
	Dolomite	b	d	d		
	Barite	b	d	d	c = متوسله دانه g = اینکلوزن داخل کالن s = استروبینی	
	Quartz	? b	c d	d		
	Gypsum	? █				
	Pyrite	f-b	c	r-d	d	
	Galena	b	c	r d	i d	
	Sphalerite	s-b	c	d	d	
	Chalcopyrite			i	i	d = درشت بلور i = به صورت اینکلوزن در داخل کانی ها
	Tetrahedrite			? g	re	
	Cerussite					
	Malachite					
	Covellite					
	Fe- oxides					
	Sedimentary structures and diagenetic processes.	Stylolite				
Dissolution of Gypsum minerals.			█			
Veinlet and void filling.				█		
Groundmass		█				
Fossil voids.			█			
Cementation	Veinlets		█			

شکل ۲۰- نمودار توالی همبودی (پاراژنتیک) کانه‌ها، کانی‌ها و ساختمان‌های رسوبی و دیاژنتیک در کانسار سرب- نقره (روی) خانجار

شکل ۲۱- نمونه‌ای از میانبرهای دوفازه در کانسار خانچار.

شکل ۲۲- دامنه شاخص شوری و دمای همگن شدن میانبرهای انواع کانسارهای مختلف (Wilkinson 2001). کانسار خانچار در محدوده ذخایر MVT قرار می‌گیرد.

کتابنگاری

- جمی، م.، هاشمی تنگستانی، م.، ۱۳۷۴- عناصر خاکی کمیاب و میانبرهای سیال در فلورین‌های سفید، سبز و بنفش ناحیه کمر مهدی طبس، مجموعه مقالات دومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، ۴ ص.
- رستمی پایدار، ق.، ۱۳۸۰- آنالیز رخساره، ژئوشیمی و ژنز کانسار فلورین (روی، سرب، باریم) میلاکوه- تویه، جنوب غرب دامغان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۱۸ ص.
- شریعتمدار، ا.، ۱۳۷۷- بررسی زمین‌شناسی و ژنز کانسار فلورین شش رودبار، سوادکوه مازندران براساس داده‌های حاصل از مطالعه آنالیز رخساره‌ای، ژئوشیمی، سیالات درگیر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۰۲ ص.
- گرجی زاد، ح. ر.، ۱۳۷۵- زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، آنالیز رخساره و ژنز کانسار فلورین پاچی میانا، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۸۶ ص.
- مدبری، س.، ۱۳۷۴- زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، ژئوشیمی، آنالیز رخساره‌ای و ژنز کانسار راونج (دلیجان)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۲۱۰ ص.
- مؤمن زاده، م.، راستاد، الف.، عیسی خانیان، و.، ۱۳۶۶- گزارش بازدید مقدماتی از معدن سرب و روی خانچار، ۱۰ ص.
- مهری، ب.، ۱۳۷۷- زمین‌شناسی، کانی‌شناسی، ژئوشیمی، آنالیز رخساره و ژنز کانسار سرب و نقره خانچار (جنوب غرب دامغان)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۹۲ ص.
- مهری، ب.، ۱۳۸۳- بررسی زمین‌شناسی و تهیه نقشه زمین‌شناسی ۱:۵۰۰۰ کانسار روی- سرب تپه ریگ. شمال شرق اردکان- یزد، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۸۶ ص.
- نبوی، م. ح.، ۱۳۶۷- گزارش پیرامون معدن سرب خانچار (رشم) بر پایه گزارش‌ها و نقشه‌های موجود و دیدار از معدن. انتشارات سازمان زمین‌شناسی، ۱۲ ص.

References

- Bazargani-Guilani, K., 1982- Die mittelpermischen schichtgebundenen Blei-Zink-Schwespart-Lagerstätten des Kalwanga distriktes Zentral Alborz, Iran (mit besonderer Berücksichtigung des Duna- Grubenfeldes), Ruprecht-karl-Universität, Heidelberg Univ.
- Dix, G. R. & Edward, C., 1996- Carbonate hosted, Shallow submarine and burial hydrothermal mineralisation Big Cove Formation, Port au Port peninsula, Western New Foundland, Econ Geol, v.91, p.180-203.
- Ghazban, F., Mc Nutt, R. H. & Schwatz, H. p., 1994-Genesis of sediment-hosted Zn-Pb-Ba deposits in the Irankuh district, Esfahan area, West – Central Iran, Econ.Geol., v.89, p.1262-1278.
- Goldstein, R. H., 2001- Fluid inclusions in sedimentary and diagenetic systems, Lithos, v.55, p.159-192.
- Leach, D. L., 1999– Mississippi Valley– Type Lead– Zinc deposits through geologic time: Implications for the exploration of undiscovered deposits, U.S.G.S.Mineral Resource Program, p.211-237.
- Momenzadeh, M., 1976- Stratabound lead- zinc ores in the lower Cretaceous and Jurassic sediments in the Malayer-Esfahan district (West Central Iran). Lithology, Metal content, Zonation and Genesis: Ruprecht- Karl Universität, Heidelberg Univ. 180p.
- Quing, H. & Mount Joy, E. W., 1994- Origin of dissolution vugs, carvens and breccias in the Middle Devonian Presquile Barrier, host of Pine point Mississippi Valley type deposits, Econ.Geol., v.89, p.858-876.
- Rastad, E., Fontbote, L. & Amstuts, G. C., 1980- Relation between tidal flat facies and diagenetic ore fabrics in the stratabound Pb-Zn-(Ba-Cu) deposits of Irankuh, Esfahan, West central Iran. 18p.
- Rodder, E., 1976- Fluid inclusion evidence on the genesis of ores in sedimentary volcanic rocks. In: Wolf, K.H. Handbook of strata-bound and stratiform ore deposits (Ed.), vol.2, Geochemical studies: Amsterdam, Elsevier, New York, ch.4, p.67-110.
- Roedder, E., 1984- Fluid inclusions, Reviews in Mineralogy, vol. 12, Mineralogical Society of America, 644p.
- Roedder, E. & Bodnar, R. J., 1977– Fluid inclusion studies of hydrothermal ore deposits. In: Baren, H. L., (Ed.) .Geochemistry of hydrothermal ore deposits, Wiley, New York, p. 657-697.
- Sheperd, T. J., Ranbin, A. H. & Alderton, D. H. M., 1985– A practical guide to fluid inclusion studies, Blackie, Glasgow, 223p.
- Van den Kerkhof, A. M. & Hein, U. F., 2001– Fluid inclusion petrography, Lithos, v.55, p. 27-47.
- Wilkinson, J. J., 2001- Fluid inclusions in hydrothermal ore deposits, Lithos, v.55, p.229-272.

Ore Facies of Khanjar Pb– Ag (Zn) Carbonate– Hosted Deposit ,Upper Cretaceous Sequence in Central Iran, South Damghan, Iran

B. Mehri¹, E. Rastad^{2*} & F. Fayyazi³

¹ Metallic Exploration Department, Geological Survey of Iran, Tehran, Iran.

² Economic Geology Department, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran.

³ Geology Department, Tarbiat Moallem University, Tehran, Iran.

Received: 2008 May 03

Accepted: 2008 October 19

Abstract

The Khanjar Pb– Ag (Zn) deposit is one of the stratabound deposits of Cretaceous age in Central Iran. The ore bodies may be grouped into two main geometric types: 1) Lenses of ore bodies congruent with bedding, 2) Ores as open space filling or with brecciate fabric due to faulting. Both types occur in limestone unit (k2b). Three ore bearing facies have been distinguished in the Khanjar area: 1) Siliceous limestone facies; galena, sphalerite and pyrite are the main ore minerals. Minor amounts of chalcopyrite are also visible. 2) Mullusca, Echinoderm wackstone facies with galena and sphalerite. 3) Rudist limestone facies with large amount of galena. As with other stratabound and stratiform Pb- Zn deposits, the main ore minerals are simple and few in number. In addition, galena, sphalerite and pyrite, some tetrahedrite, barite and minor amounts of copper minerals are observed. Pyrite often with framboidal texture and sphalerite with spheroidal texture form always part of paragenesis. Fluid inclusion investigations on saddle dolomite located in fractures with galena and sphalerite demonstrated the homogenization temperature of 145-230 centigrade and salinity of 17.5-23% NaCl equivalent. Geometry of ore bodies, occurrence of ore horizons in certain sedimentary facies, ore textures and structures, depositional environment (Lagoonal), paragenetic sequence of minerals and fluid inclusion data, all suggest that Khanjar Pb- Ag(Zn) deposit is an MVT deposit.

Key words: Pb– Ag (Zn) deposit, Upper cretaceous carbonate units, Ore facies, MVT, Khanjar(Reshm), South Damghan

For Persian Version see pages 3 to 12

*Corresponding author: E. Rastad; E-mail: rastad@modares.ac.ir

The Study of Permian-Triassic Boundary in Esfeh Section N.E. Shahreza (Central Iran)

M.R. Partoazar^{1*}

¹ Geological Survey of Iran, Tehran, Iran

Received: 2008 April 12

Accepted: 2008 November 15

Abstract

The stratigraphic section of Esfeh is located at 15 km north-east of Shahreza and 65 km south of Esfahan. The aim of this study is to consider the lithostratigraphy, biostratigraphy and how to settle the Permian-Triassic boundary, also the geochronology of them. The biostratigraphic study of this section indicates the existence of index Fusulinidae with the high quality of other places. for instance: *Verbeekina verbeeki*, *Sumatrana annae*, *Afghanella schenki*, *Yangchienia iniqua*, *Eoparafusulina Shengi*. In this study the geochronological change of member 3 of the Surmagh Formation with attention to index fossils attributed from Guadalupian to Early Julfian and also the lithological alterations to exist in deposits of the Hambast Formation equivalent to Esfeh section, the Shahreza formation propose is necessary.

Keywords: Esfeh Section, Permian-Triassic Boundary, Member 3 of Surmagh Formation, Shahreza formation.

For Persian Version see pages 13 to 18

*Corresponding author: M. R. Partoazar; E_mail: mpartoazar@yahoo.com